

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/304/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713218534
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713218534.13

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu X. Q., K.. XX. XX. XXXX, O. I., X. X, R. Q., právne zastúpeného Mgr. Ľubošom Kráľom, advokátom so sídlom Martin, Ul. Červenej armády 1, proti žalovanému X. Q., K.. XX. XX. XXXX, O. I., Z. XXX/XXXX, právne zastúpenému JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, ul. Radlinského 1735/29 v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa o dlhu na výživnom, takto

rozhodol:

Dlh na výživnom za obdobie od 05. 12. 2013 do 17. 09. 2015 v sume 5 448,00 € je žalovaný povinný splácať v pravidelných splátkach vo výške 100 € spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a s tým, že nezaplatením zročnej splátky stáva sa zročný celý zvyšok dlhu na výživnom.

Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť trovy konania v sume 2 209,56 € do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Ľuboša Kráľa vedený v Slovenskej sporiteľni a. s. pobočka Martin, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 05. 12. 2013 a precizovanou podaním dňa 18. 12. 2013 sa žalobca proti žalovanému domáhala zvýšenia výživného na sumu 500 € mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2013.

V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, poukazoval na svoje ďalšie vyživovacie povinnosti a svoje životné náklady.

Po vykonanom dokazovaní Okresný súd Martin dňa 17. 12. 2014 rozsudkom sp. zn. 10C/304/2013 s účinnosťou od 01. 09. 2013 zvýšil výživné na žalobcu na sumu 400 € mesačne, určil dlh na výživnom za obdobie od 01. 09. 2013 do 30. 11. 2014 v sume 3 750,00 € a povolil žalovanému tento dlh splácať splátkami po 100 € mesačne a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. Žalobcovi proti žalovanému priznal náhradu trov konania v sume 1 504,67 €.

Po odvolaní žalovaného voči prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Žiline svojím rozsudkom sp. zn. 11Co/235/2015 zo dňa 29. 06. 2015 zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť prispievať na výživu žalobcu výživným v sume 400 € mesačne tak, že žalovaný je povinný prispievať na výživu žalobcu zvýšeným výživným v sume 400 € mesačne počnúc dňom 05. 12. 2013, ďalej konanie o zvýšenie výživného za obdobie od 01. 09. 2013 do 25. 09. 2013 zastavil a návrh žalobcu o zvýšenie výživného za obdobie od 26. 09. 2013 do 04. 12. 2013 zamietol. Súčasne Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok okresného súdu vo výrokoch o zameškanom výživnom a o trovách konania a v zrušenom rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline vyplynulo, že odvolací súd zastavil konanie z dôvodu prekážky rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O. s. p., nakoľko v danom prípade o naposledy určenom výživnom bolo rozhodnuté prvostupňovým rozsudkom dňa 06. 05. 2013, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom dňa 25. 09. 2013, teda toto obdobie bolo posudzované už v predchádzajúcom právoplatne skončenom konaní a preto bolo nutné konanie týkajúce sa tohto obdobia zastaviť. Okresný súd na druhej strane nerozhodol správne, keď vyživovaciu povinnosť zvýšil spätne od 01. 09. 2013, kedy nastala zmena pomerov, pričom šlo o obdobie pred podaním návrhu na zvýšenie výživného. Preto rozsudok okresného súdu vo výroku o bežnom výživnom v časti, ktoré sa týkalo obdobia pred podaním žaloby na súd od 26. 09. 2013 do 04. 12. 2013 zmenil tak, že žalobu zamietol. Zároveň odvolací súd zrušil výrok o zameškanom výživnom a súvisiaci výrok o trovách konania, keďže zameškané výživné bude potrebné aktuálne ustáliť aj vzhľadom k výroku o rozsudku o bežnom výživnom, s čím nesporne súvisí aj výrok o trovách konania, do ktorého sa musia tieto závery premietnuť.

Viazaný názorom krajského súdu preto Okresný súd Martin znova nariadil pojednávanie na 25. 11. 2015, na ktorom doplnil dokazovanie zamerané najmä na skutočnosť, akým spôsobom žalovaný poukazoval výživné za obdobie, ktorého sa týkala zmena jeho vyživovacej povinnosti, teda za obdobie od 05. 12. 2013 až do opätovného rozhodovania Okresného súdu Martin.

Na pojednávaní súd zistil, a to zhodnými vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov ale aj ústrižkami poštových poukážok, ktoré právny zástupca žalovaného pripojil do súdneho spisu, že žalovaný s účinnosťou od 05. 12. 2013 až do 17. 09. 2015 platil pravidelne výživné v sume 150 € mesačne, avšak prvé zvýšené výživné zaplatil dňa 18. 09. 2015 a následne ho v tejto výške ďalej pravidelne platí, tak v októbri 2015 ako aj v novembri 2015.

Súd mal takto preukázané, že žalovaný od 18. 09. 2015 platí už výživné v určenej výške, teda 400 € mesačne a len do 17. 09. 2015 za obdobie od 05. 12. 2013 existuje na výživnom dlh.

Súd tento dlh v celkovej výške 5 448,00 € vypočítal nasledujúcim spôsobom:

Vyživovacia povinnosť žalovaného na žalobcu bola zvýšená s účinnosťou od 05. 12. 2013, teda za december 2013 bolo nutné určiť dlh na zvýšenom výživnom za 27 dní mesiaca december. Za toto obdobie by mal žalovaný zaplatiť zvýšené výživné v celkovej sume 348,00 €, keďže zaplatil v tomto mesiaci len sumu 150 €, vznikol mu dlh vo výške 198 €. Za 12 mesiacov v roku 2014 mal žalovaný platiť 400 €, keďže však každý mesiac platil len sumu 150 €, každý mesiac mu vznikal dlh vo výške 250 €. Za 12 mesiacov potom tento dlh predstavuje 3 000 €.

V roku 2015 žalovaný prvýkrát zaplatil zvýšené výživné dňa 18. 09. 2015. Vzhľadom na zročnosť výživného do 20-teho dňa mesiaca vopred na nasledujúci mesiac, je potom zrejmé, že k 18. 09. 2015 už platil žalovaný zročné výživné na október 2015, teda zvýšené výživné neplatil celých 9 mesiacov v roku 2015 od 01. 01. 2015 do 30. 09. 2015 (18. 09. 2015 platil už výživné na október 2015), za 9 mesiacov potom rozdiel na výživnom predstavuje sumu 250 € x 9 mesiacov, čo spolu predstavuje dlh vo výške 2 250 €.

Vzhľadom na výšku tohto dlhu s prihliadnutím na výšku bežného výživného, ktoré musí žalovaný platiť, súd potom žalovanému v súlade s ust. § 160 ods. 1 druhá veta O. s. p. povolil splátky, ktorých zročnosť a výšku určil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré boli priznané podľa Vyhlášky č. 566/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 10 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. tarifnou hodnotou súdnej veci je 5-násobok ročného plnenia - výživného na neurčitý čas, to znamená $5 \times 12 \times 500 = 30\,000$ €, to zodpovedá sume pôvodne požadovanej žalobcom. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z tarifnej hodnoty 30 000 € je 469,74 €.

Žalobca požadoval zvýšiť výživné o sumu 350 € mesačne, súd mu však prisúdil zvýšenie o sumu 250 € mesačne, čiže bol úspešný v rozsahu 71 % uplatneného nároku a neúspešný v rozsahu 29 %

uplatneného nároku. Čistý úspech žalobcu v spore predstavuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom, teda predstavuje 42 % uplatneného nároku. Preto len v rozsahu 42 % účelne vynaložených trov konania súd mohol priznať žalobcovi náhradu trov konania. Trovy žalobcu pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalobcu za 7 úkonov právnych služieb uskutočnených v roku 2014 a 2 úkony právnych služieb uskutočnené v roku 2015 po 469,74 €. K úkonom vykonaným v roku 2014 patrí prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 26. 03. 2014, dňa 21. 05. 2014, dňa 26. 06. 2014, dňa 21. 08. 2014, dňa 09. 10. 2014 a dňa 17. 12. 2014. K týmto úkonom právnych služieb patrí aj režijný paušál za každý z týchto úkonov po 8,04 € a 20 % DPH. V roku 2015 právny zástupca žalobcu uskutočnil 2 úkony, a to vyjadril sa k odvolaniu žalovaného dňa 31. 03. 2015 a zúčastnil sa pojednávania dňa 25. 11. 2015, k týmto úkonom právnych služieb patrí režijný paušál 8,39 € a 20 % DPH. V zmysle § 147a ods. 2 O. s. p. za účasť právneho zástupcu žalobcu na odročenom pojednávaní dňa 26. 11. 2014 mu patrí náhrada 100 €. Celkovo trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 5 260,86 € a 42 % z tejto sumy predstavuje potom sumu 2 209,56 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.